

[Kaj Andresen.]

det drejer sig om en lovgivning af så stort et omfang. Men selvom man er kommet et skridt videre ved, at partierne i kommissionen har fremsat deres forslag, er det egentlig mere forskellen i opfattelserne end enighed i linierne, der har været det fremtrædende. Arbejdet har i hvert fald ikke indtil nu kunnet afsluttes med noget resultat.

I mit parti ønsker vi stadig folkepensions-sagen løst snarest muligt, og vore synspunkter herom er jo forlængst fremsat og almindelig kendt. Imidlertid har vi også stadig den opfattelse, at vi her i folketetinget, så længe en revision og anden lovgivning ikke har fundet sted, må lovgive således, at vilkårene under den gældende ordning ikke bliver ringere. Med det formål gennemføres i fjor et eengangstillæg af samme størrelse som det, den højtærede socialminister har foreslået i år, og samtidig skete der en forhøjelse af grundbeløbene pr. 1. april 1954 for rentemodtagere i gruppe II og III på henholdsvis 108 kr. og 156 kr. årlig. Denne ordning er permanent og har iøvrigt senere givet sig udslag med hensyn til beklædningshjælpens størrelse og fradragsreglerne. Man imødekom hermed et ønske om en påbegyndelse af zoneudligningen.

Det er forståeligt, at rentemodtagerne venter, at folketetinget også i år gennemfører en forhøjelse af deres beskedne renteindtægter. I en udtalelse fra De samvirkende Aldersrenteforeninger har man fremsat en række ønsker. En del af dem må tages op ved en lovrevision, da de er af større omfang, men i øjeblikket er ønsket om en konstant ydelse sikkert det væsentligste, og det er vor opfattelse, at denne bedst ydes gennem et eengangstillæg som det foreslåede.

Vi kan derfor give tilslutning til socialministerens lovforslag, og jeg kan på mit partis vegne anbefale det til hurtig vedtagelse.

Det af det ærede medlem fru Ragnhild Andersen m. fl. fremsatte lovforslag kan vi ikke tilslutte os. Det er en ganganger — vi har tidligere set lignende forslag her i tinget, og de fleste af de problemer, lovforslaget berører, hører hjemme i en større sammenhæng; her må det være folkeforsikringskommissionens arbejde, der bringer løsningen.

Søren Andersen: Ligesom i fjor skal vi i år tage stilling til spørgsmålet om et eengangstillæg til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.; her foreligger et lovforslag fra regeringen og et udpræget overbudsforslag fra kommunistisk side. Kommunisterne ved udmærket godt, at ministeren ikke kan disponere over de 150 mill. kr. i merudgift, som det kommunistiske forslag vil betyde, så alene af den grund kan man lade det ude af betragtning.

Det er forresten nærliggende at spørge den højtærede minister, om de 34 mill. kr., som gennemførelsen af hans lovforslag vil koste, forefindes, eller om udgiften vil kræve nye bevillinger senere på året.

Den højtærede minister fremsætter forslag om eengangstillæg, og gjorde det for øvrigt også i fjor, som noget selvfølgeligt, der ikke kræver nogen særlig økonomisk motivering. Jeg forstår derfor ikke, at ministeren på møder sommeren igennem har vinket med dette eengangstillæg, som om det var en ny opfindelse.

Vi fik sidste år i forbindelse med loven om eengangstillægget en vis udligning imellem de tre kommunegrupper ved en forhøjelse af grundbeløbene i kommunegruppe II, købstæderne, og gruppe III, landdistrikterne. Da mit parti konsekvent er tilhænger af en fortsat udligning, vil jeg gerne spørge den højtærede socialminister, om man er blevet færdig med opgørelsen over det omkostningsniveau, efter hvilket grundbeløbet i gruppe III fastsættes. Sidste år var omkostningerne i landdistrikterne skønsmæssigt ansat til 82 mod et beregnet omkostningsniveau på 92 i købstæderne og et tilsvarende på 100 i København. Jeg betvivler imidlertid, at et omkostningsniveau på 82 for landdistrikterne slår til. Det er vel i høj grad et spørgsmål, om alle de faktorer, der bestemmer leveomkostningerne, er taget med i de beregninger, man foretog sidste år. Er der f. eks. taget hensyn til forskellige udgifter til befordring, til gas og til elektricitet? Jeg synes, det ville være på sin plads, om det udvalg, der skal beskæftige sig med problemet, får lejlighed til at se det materiale, der står til ministerens disposition.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne tilsige ministeren en saglig forhandling.